

Maanpuolustuksen monet kasvot

– ensimmäinen vuosi reserviläisenä

Helsingin Reservimeriupseerien hallituksen jäseniä CHENS-konferenssin yhteysupseereina toukokuussa 2018. Kirjoittaja kuvassa ensimmäisenä vasemmalla.

Reserviläistoiminta saattaa varusmiespalveluksen aikana tuntua vielä kovin etäiseltä. Palvelusajan päättymiseen lasketaan päiviä, eikä mielessä pyöri juuri muu kuin elämä armeijan jälkeen. Vuosi, puolesta puhumattakaan, vierähtää kuitenkin valtion leivissä nopeasti, ja kotiutumisen jälkeen jokaisen on löydettävä paikkansa jälleen siviilimaailmasta.

Vaikka tunteet ovat silloin lähinnä helpottuneet, herättää tiiviin palveluksen päättymisen myös haikeutta: ainutlaatuinen aika nuoren elämässä on päättynyt. Vaikka asevelvollisuus onkin suurimman osan ensisijainen syy käydä armeija, iskee siel-

lä helposti mielenkiinto ja kipiä kehittää sotilaallisia taitojaan myös tulevaisuudessa.

Kokousilloista laivastovierailuihin

Suoritin oman varusmiespalvelukseni Rannikkoprikaatissa Upinniemessä vuoden 2016 ke-

sän saapumiserässä. Kotiutumisen lähestyessä olin utelias näkemään armeijan toimintakenttää laajemmalti, joten päädyin kesätöihin varuskuntaan sopimusotilaaksi. Syksyllä siirryessäni siviilimaailmaan tuoreena alluutnanttina vaiherikkaiden 62 puolustusvoimissa vietetyn

Helsingin Reservimeriupseerit

viikon jälkeen rupesin miettimään, mitä seuraavaksi olisi luvassa. Maanpuolustus oli aina ollut sydäntäni lähellä, joten päädyin ottamaan yhteyttä Reserviupseeriliittoon kotiutumisen yhteydessä pidetyn reserviläistoiminnasta kertoneen opitun herättämien ajatusten myötä. Perhetaustastani löytyi jonkin verran kokemusta maanpuolustustyöstä, sillä isoisäni on kapteeni evp. ja tätini sotilaskotisisar. Muutoin maanpuolustuskenttä näyttäytyi kuitenkin alkusi vain valtavana määränä hämääränkuuloisia yhdistyksiä ja järjestöjä sekä isona lippulinnaa sotilasparaateissa.

Kun nyt reilu vuosi on vierähtänyt reserviläisenä, olen erittäin tyytyväinen päätökseeni lähteä mukaan toimintaan: se on poikanut valtavan määrän hienoja kokemuksia, uusia ystäviä ja kiinnostavaa tekemistä opiskelun ja työelämän ohien. Maanpuolustustyö on osoittautunut olevan paljon muuta kuin pelkkää kunniamerkkien jakoa ja kertausharjoitusvuorokausien metsästystä, ja ovatpa lukuisat yhdistykset ja järjestöt lippuineen tulleet samalla tutuiksi. Kokeneemmilta konkareilta saamani vastaanotto on ollut suopea, eikä tilaisuuksissa ole tarvinnut häpeillä nauhojen vähäistä määrää arvomerkillä: oma mielenkiinto ja aktiivisuus

ovat sotilasarvoa tärkeämpiä tekijöitä yhteisessä toiminnassa.

Tätä nykyä toimin Helsingin Reservimeriupseerit ry:n hallituksen nuorisoupseerina, jota kautta olen päätenyt myös Reserviupseeriliiton alaisiin nuorten toimikuntiin kansallisella ja piiritasolla. Merivoimien toimintakentässä tärkeä tekijä on myös Sininen Reservi ry, jonka yhteysupseeri-

**”oma mielenkiinto
ja aktiivisuus
ovat sotilasarvoa
tärkeämpiä
tekijöitä yhteisessä
toiminnassa.”**

viirikön nuorena yhteysupseerina olen jo päässyt osallistumaan laivastovierailujen järjestelyihin ulkomaisten delegaatioiden avustajana. Tähänastista yhteysupseerikokemuksistani hienoimpana mainittakoon eurooppalaisten merivoimien komentajien CHENS18-konferenssi viime toukokuussa. Enpä olisi vielä pari vuotta sitten uskonut keskustelevani ranskalaisen amiraalin kanssa Euroopan turvallisuudesta tai ajelevani matkassa autosaattueessa ympäri keskustaa.

Taidot kehittyvät monipuolisesti

Maanpuolustustyössä yhdistyvät hienolla tavalla varusmiesaikana aloitettu sotilaskoulutus sekä siviilielämässä hankitut tiedot ja taidot – on isänmaan etu, että näitä taitoja kehitetään läpi elämän ja niitä voidaan hyödyntää sopivissa tehtävissä. Maanpuolustusharrastus edesauttaa monien sellaisten taitojen kehittymistä, jotka ovat oleellisia nykypäivän työelämässäkin. Verkostoituminen, yhteistyö, suunnittelu- ja organisointikyky, kielitaito ja ihmisläheinen johtaminen ovat vain osa niistä asioista, joita olen päässyt hyödyntämään toimessani. Samalla olen tavannut paljon eri-ikäisiä työelämässä olevia, joiden kautta olen päässyt laajentamaan myös ammatillista verkostoani.

Harrastuksena vapaaehtoinen maanpuolustus on valtavan monipuolinen. Uskaltaisain väittää, että erilaisten maanpuolustusjärjestöjen toimintakentästä löytyy todellakin jokaiselle jotakin. Olen itse päässyt osallistumaan niin ajankohtaisia yhteiskunnallisia ja turvallisuuspoliittisia aiheita käsitteleviin seminaareihin, oman sodanajan joukkoni kehittämistoimintaan kuin juhlaan edustustilaisuuksiin ja paraateihinkin. Aktiivisuus ja paneutuminen kannattavat, sillä ottamalla asioista selvää löytää varmim-

min itselleen mieluista toimintaa.

Suomi on niin pieni maa, etteivät puolustushaara tai paikkakunta ole milloinkaan olleet esteenä: yhteistyö toimii joka suuntaan, kuten juhlavuoden 2018 suurten tapahtumien järjestelyt ovat osoittaneet. Samalla on ollut hauska kohdata myöhempien saapumiserien varusmiehiä ja vaihtaa ajatuksia siitä, mihin 2000-luvun varusmiespalvelus on menossa ja miltä maailma maastopuvussa kotiutumisen kynnyksellä näyttää. Maanpuolustusjärjestöt vaikuttavat nimittäin merkittäväällä tavalla myös kasarmielämään tukemalla varusmiesten vapaa-ajanviettoa ja palkitsemalla tehtävänsä mallikkaasti hoitaneita.

Nuorissa on maanpuolustuksen tulevaisuus

Nuoren reservinupseerin näkökulmasta on syytä muistuttaa, että maanpuolustuksen tulevaisuus nojaa nimenomaan nuorena sukupolvessa. Liian usein saan ikätoveriltani kuulla palautetta siitä, että varusmiespalveluksen lopussa järjestetyn reserviläisinfon ikääntynyt reservin majuri on lähinnä luonut koko harrastuksesta kuvan ”menneitä muistelevasta pappakerhosta”. Yhtenä oman puolustushaaran harvoista nuorisoupsereista koen erittäin tärkeäksi nuorten rekrytointiin maan-

Kyllä se punkanteko sujuu vielä reserviläiseltäkin. Ruudut eivät kuulemma olleet kuitenkaan yhtä suorassa kuin parhaina kokelasaikoina.

puolustustoimintaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa – miksi odottaa reservissä ensin vuosikymmen tai kaksi, kun liittyä voi ilman taukojakin? Jotta nuoret saadaan aktivoitua mukaan ja pysymään jäsenenä myös ensimmäisen jäsenmaksulaskun kolahtaessa postilukusta, on tärkeää järjestää monipuolista toimintaa ja tarjota nuorille reserviläisille mahdollisuuksia laidasta laitaan. Myös samanikäisten kanssajäsenten tapaaminen on tärkeää, sillä yhdessä tekeminen kannattaa, ja harrastuksen myötä voi muodostua läpi elämän säilyviä ystävyyssuhteita.

Kaiken kaikkiaan maan-

puolustustyö on näyttänyt monet kasvonsa ja opettanut, että on kyse läpi elämän säilyvästä harrastuksesta, josta jokainen voi tehdä itsensä näköisen. Yksi asia yhdistää kuitenkin kaikkia maanpuolustus-toimijoita: he ovat sikäli etuoikeutettuja, että he pääsevät kokemaan monia sellaisia asioita, joista eivät muut pääse osalliseksi. Tässä toiminnassa nuorena mukana olo on ollut samalla todella palkitsevaa ja poikunut samalla suuren liudan kontakteja – ja mikä tärkeintä – hienoja muistoja. ■

Alil res. Lasse Mäki
Nuorisoupsööri, Helsingin Reservimeriupseerit ry